

چراکان له بهر دم هیزی نه زانیدا هه رگیز خاموش نابیت

وهلامیک بو نه زانه کان له میژوودا

(نهو کهسهی له دروست تیدهگات ، دروستیش رهفتار دهکات)

سوكرات

یه کیک له ستراکتوره گرنهگهکانی کومه لگه ی هوشیار و خاوهن نه زمون ، نهو پیکهاته مهعریفانهیه که دهبیته هوی دروست بوونی رهگهزه جوؤراو جوؤرهکانی تیگهیشتن به زمانی لوژیکیانه ، (نهرنست ماخ) ووتهنی سروشت بو مروؤف ، بریتیه له کومه لی رهگهز که پیشکesh به ههستی مروؤف دهکات ، تاکه سهرچاوهی مهعریفهش ههسته له بهرامبهر گوڤانی سروشت و مروؤفا ، رهنگه بو نیمه ی کورد تا ئیستا لهو میتوده گرنهگانه حالی نه بووبیتین که دهبیته هوی هینانه کایه ی دید و پیوانه زانستی و مهعریفهکان ، که نهو خهسلهته خه می به شیکی گه وره ی مروؤفی رۆشنبیر و هونه رمه ندانی دروستی نیمه یه له ساتی ئیستاماندا ، سوكرات وتهنی زیره کترین کهس نهو کهسه یه ، دهزانی چی نازانیت ، به مانای پیویسته زیره کی و لیها تووی مروؤف له بهرامبهر تاکهکانی کومه لگه دا هیند دروستمه ند و خاوهن رهوشت بن ، نهگاته دوخی لووت بهرزی و به ره لای رهوشت ، رهنگه باشترین نمونه له ئیستادا پرسیاره گرنهگه کی نیچه بیت که ده لی چون به های رهوشت بهرهم دئ ، یان رهوشت بریتیه له کومه لی مانای جهوهری وهزمانی هیما وهک ئاین و میتافیزیک ئاماژه یه له سهر ههستهکانی مروؤف ، یان ده لی بو رهوشت هه یه ، ئیدی لیره وه دهبیت له وه به ئاگابین که جوانی مروؤف به ستراره به جوانیهکانی خودی مروؤف خو یه وه ، نهگه مروؤف ریگه نه دا به خو ی که زاکیره ی خیانه تی لیبات دهبیت باش لهو حهقیقه ته بگات که ئیمه وهکو دهسته ی نوسه رانی مالپه ری چراکان بو هه میسه گرنگیمان داوه به نه زمونه جوانهکانی دونیای هونه ری و رۆشنبیری کورد له تاراوگه و له نیشتماندا ، که پیم وایه هه موو کهسیکی خاوهن ویزدان نهو راستیه باش دهزانیته ، به دیوکی تر دا که ده مانه ویت قسه ی له سهر بکه ین نهو توانا زهنگین و کهم وینه یه یه که چراکان پیشکeshی خوینه رانی کوردی کردوو له ماوه ی دروست بو نیدا زۆرتین خوینه ری بو خو ی مسوگه ر کردوو له گشت بوارهکانی دونیای هونه ر و فهلسه فه و موزیک و شیعر و سینهما و شانۆ .

له میژووی دروستبوونی مالپه ره کوردیه کاندا ههچ مالپه ریکی کوردی هینده ی مالپه ری چراکان گرنگی نه داوه به جوانی ناخی مروؤفه کان ، که ده کوی وهک نمونه ی دیاری بزاقی رۆشنبیری و هونه ری ئاماژه ی پیبکه ین ، به لام به داخیکی زۆره وه بو ماوه ی چه ند رۆژیکه کومه لی کهسی ناحه ز به جیهانی هونه ره جوانهکانی کورد و رۆشنبیرانی خاوهن نه زمون و حهقیقه مند ، له ریگه ی کاری دوور له رهوشتی رۆشنبیرانه سه رنجی هه له و نا شایسته له مالپه ری چراکاندا بلاو ده که نه وه ، که نهو کاره جگه له ئیفلاس بوون و دوړاندن و ئیلیسیونی شیتانه ههچ مانایه کی تری نییه ، ئیمه وهک دهسته ی نوسه رانی مالپه ری چراکان ، داوای به خشین ده که ین لهو هونه رمه مند و رۆشنبیرانه ی که سه رنجی نا دروستیان بو نوسراوه و ئومیده وارین به جوانی ناخی خو یان بمانبه خشن و دلنیایان ده که ین که ئیمه وهک دهسته ی نوسه رانی مالپه ری چراکان زۆر نیگه رانین بهم کاره نادرسته ، چه ز ده که ین ناحه زانی چراکانیش له وه دلنیابن که چراکان مالی دا هینان و نویگه ریبه بو گشت نهو خامانه ی که له زمانی لوژیکی و دا هینان حالی ده بن ، نیچه وتهنی نیمه به دووی نهو هیزانه دا ویلین که بیر بهرهمدینن ، دوا جار نیمه وهک دهسته ی نوسه رانی مالپه ری چراکان بو هه میسه به گز نهو عه قلانه دا دهچینه وه که نه زانین بهرهم دینن .

دهسته ی نوسه رانی مالپه ری چراکان

نوی هه شتی دووه زارو جهوت